

[Jens Holm.]

som ellers ikke paa normal Vis vilde være blevet udført. Det vil altsaa ikke blive Arbejder af økonomisk Betydning, men nærmest kunde jeg tænke mig Arbejder som et Parkanlæg eller et Lystanlæg i en Landsby o. s. v., noget, der selvfølgelig forskønner og har Værdi for denne Egn; men ikke har en egentlig økonomisk Værdi; tværtimod, det vil paaføre vedkommende Kommune aarlige Udgifter i Fremtiden til Vedligeholdelse. Jeg ved ikke, hvor meget der ligger i denne Bestemmelse i Lovforslaget, men jeg vil gerne spørge den højtærede Arbejds- og Socialminister, hvad han har tænkt sig med denne Bestemmelse, og i hvor høj Grad den er praktiseret efter den tidligere Lov.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa min Gruppes Vegne tilsige vor Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Guidiksen: Den Ungdomsarbejdsløshedslovgivning, som vi begyndte med i 1933, og som blev videreført ved flere Love indtil 1940, da vi fik Loven om Ungdomslejre, som var noget nyt, har for saa vidt paa mange Omraader været en god Lovgivning. Ungdomslejrene var noget nyt og uprøvet, og de var en dyr Foranstaltning at begynde med, men vi maa huske paa, at paa det Tidspunkt havde vi stor Arbejdsløshed ogsaa blandt de unge, og vi havde Tyskerne her i Landet. Derfor maatte der gøres noget for saa vidt muligt at skaffe de unge Beskæftigelse, saa jeg synes der var en god Baggrund for Loven, da den kom i 1940. Under de Drøftelser, der har fundet Sted mellem den højtærede Minister og Ungdomskommissionen og Ungdomsudvalget, har Ungdommens Stilling under den ændrede Beskæftigelsessituation været drøftet ret indgaaende. Den lettere Adgang til god Beskæftigelse, den særlig store Efterspørgsel i Dag netop efter ung Arbejdskraft, har været drøftet af den højtærede Minister med de to Udvalg, og det er resulteret i det foreliggende Lovforslag, der gaar ud paa at fortsætte med Ungdomslejrene indtil videre.

Derimod er der et andet Spørgsmaal, som ikke har været drøftet, og som blev afgjort i Gaar. Det er Spørgsmaalet, om man med den Beskæftigelsesgrad, vi har i Dag, og den store Efterspørgsel efter de unge i det hele taget skal forsætte Understøttelsen uforandret. Det fandt sin Afgørelse i Gaar, og det Spørgsmaal ligger uden for det her behandlede Lovforslags Ramme, men det tangerer det alligevel. Understøt-

telsen skal fortsætte uforandret, de unge skal have 6 Kr. 70 Øre. Der kunde nok have været en vis Grund til ogsaa at drøfte dette i Udvalgene, da f. Eks. Landboudommen absolut ikke behøver at være i Arbejdsløshedskasse eller at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, som Forholdene ligger. Jeg vil imidlertid indrømme, at for Byungdommen ligger Forholdene anderledes. For Byungdommen ligger det saaledes, at der kan godt være en hel Del, der er vanskeligt stillede og har vanskeligt ved at komme i fornuftigt Arbejde, og det er Meningen, at Ungdomslejrene for disse skal hjælpe dem til at vænne sig til at være glade ved at arbejde. For Landboudommen kan vi derimod vel nok alle være enige om, at vi ikke behøver at have en saadan Understøttelseslov som den, vi har i Dag. Jeg forstaa imidlertid ogsaa Vanskelighederne ved at trække et Skel her, saa jeg kan godt finde mig i, at den fortsætter indtil videre, men bliver Beskæftigelsesforholdene i længere Tid ved at være, som de er nu, maa dette Spørgsmaal tages op til Overvejelse. Vi maa nemlig huske paa, at den Ungdom, der klarer sig selv og vil klare sig selv, ingenlunde er en ringere Ungdom.

Jeg vilde som sagt hellere have, at man sænkede Understøttelsen til de unge lidt og saa paa anden Maade hjalp dem ved Undervisning og Uddannelse paa Ungdomsskoler, Højskoler, Fagskoler og Kursus. Jeg er klar over, at den Tanke vil støde paa Modstand her i Salen, at de, der har holdt sig fri af Understøttelse i de unge Aar, skal have Adgang til Uddannelse, maaske med Statstilskud. Det er en Tanke, som ikke har været drøftet, men som vi kommer til at drøfte i Udvalget. Der er her en god Lejlighed til at gøre en Indsats for Ungdommen, navnlig for dem, der har klarer sig godt økonomisk. Jeg kunde ogsaa godt gaa med til — men det staar for min egen Regning —, at de unge, naar de blev 25—26 Aar, kunde faa Laan til at skabe eget Hus og Hjem. Det er urimeligt, at Landarbejdere og unge Landmænd har det Privilegium at kunne faa Hjælp til at bygge eget Hjem, men at f. Eks. en Landpost, der ikke har mere at leve af end til Dagen og Vejen, ikke kan faa en saadan Hjælp til at bygge eget Hus, og den lille næringsdrivende ligesaadan. Det kan blive en omfattende Lovgivning, men jeg indser ikke, at man i det lange Løb kan opretholde den Tilstand, at det kun er Landarbejdere og unge Landmænd, der kan faa Statsstøtte til at oprette eget Hjem.